

Olaszország, 2010

Bologna

Tartalmi beszámoló

Gyakorlat helye: **Università di Bologna**

Gyakorlat ideje: 2010. 04. 12-2010. 07. 19.

Utazás

Szerencsére idén március óta igen egyszerű, gyors és olcsó a Bolognába való utazás, ugyanis ekkor indítottak oda repülőjáratot. Bár nem közvetlenül Bolognába érkezik az ember, hanem a közeli Forlíba, onnan pár euróért behozza a vonat Bologna központi állomására. Ennek ellenére a sok csomag miatt engem autóval vittek, aki meg tudja oldani, annak mindenképp javaslom, mert a nemrég megépült új autópálya-szakasznak köszönhetően 8-9 óra alatt oda lehet érné. Sajnos az autópálya díjak Olaszországban elég magasak.

Az országon belüli utazásokat vonattal oldottuk meg. A vonat jegyárai nagyságrendileg megfelelnek az itthoni áraknak, csak sajnos Olaszországban nincsen diákkedvezmény (nem csak a külföldieknek, a helyieknek sem), így teljesárú jegyet kell váltani. Vonatjegy vásárlásánál figyelni kell rá, hogy megvétel után még érvényesíteni is kell a jegyet egy automatában, erre sajnos nem mindig hívják fel a figyelmet, és ha egy nem túl elnéző kalauzt fogunk ki, a büntetés nagyon magas. A vonatok viszont gyorsak és többnyire pontosak is. Többféle kategória van, mind eltérő árakkal, természetesen a leggyorsabb egyben a legdrágább.

A Bolognán belüli közlekedés buszokkal történik. Rengeteg busz van, bárhová eljuthatunk a helyi járatokkal, akár Bologna vonzáskörzetébe is. A jegyár minden esetben 1 Euró. Ellenőr nagyon kevés van a városban, de mivel a helyiek nagyon becsületesen váltanak jegyet, ez a „szokás” a külföldiekre is hamar átragad.

Szállás

Szállást találni nem volt túl nehéz feladat, kiutazásom után 3 nappal már be tudtam költözni az albérletbe. Itthonról nem kerestem szállást, nekem is azt javasolták, hogy ott nézzek helyben hirdetéseket, így a saját szememmel láthatom a lakásokat, a lakótársakat és a

Olaszország, 2010

környezetet. Én is ezt javaslom mindenkinek, így biztonságosabb a szálláskeresés. Mivel egyetemi városról van szó, rengeteg a kiragasztott hirdetés városszerte, azok közt érdemes keresgélni. Egyedüli problémát talán csak a bőség zavara okozhat, és hogy nagyon sokat kell telefonálgatni, mire megtaláljuk a megfelelő lakást. Én az egyetem rám vonatkozó karának épületében kezdtem a keresést, mert így biztos volt, hogy az albérlet nem lesz túl messze az iskolától. Így is lett, egy nagyon kellemes zónában, 10 perc buszútra az egyetemtől, és ugyanennyire a centrumtól találtam szállást. Aki szemeszter elején utazik, annak még könnyebb dolga van, olyankor óriási a választék, csak győzze végigjárni az ember. Én áprilisban mentem, amikor már javában tart a félév, olyankor már sok lakás foglalt, de még így is könnyen találni kiadó albérletet. Az árak sajnos elég magasak, én 250 Euró/hó-ért laktam, plusz rezszi, amit a 15 hét végén egy összegben kellett fizetnem (pontosabban levonták az előre befizetett kaucióból), ez mindenestül 170 Euró volt. A kaució összege egy havi lakbér.

Én egy magyar barátommal utaztam, vele laktam együtt, rajtunk kívül még 2 olasz fiú lakott a lakásban, tehát nem Erasmusosokkal költöztünk össze, ami szerencsés volt a nyelvtanulás szempontjából, valamint, hogy így egy felszereltebb lakásba érkeztünk.

Amikor az egyetemmel felvettük a kapcsolatot, egyből felajánlották a kollégiumot, ám véleményem szerint jobb, ha visszautasítja az ember, mert nagyon drága, messze van és mégsem olyanok a körülmények, mint egy albérletben.

Egyetem

Szerencsénk volt, az egyetemen nagyon előzékenyek voltak, sokat segítettek már a kiérkezésünk előtt. Hasznos információkat kaptunk, és nem voltunk elveszve, amikor megérkeztünk.

A munkáink változatosan alakultak, eltekintve attól az 1-1,5 hónaptól, amikor a cseresznye érett, akkor minden napunkat az azzal kapcsolatos teendők töltötték ki. Több város ültetvényeiben is megfordultunk a munkák alkalmával, többek között Ferraraban, Cesenaban vagy Modenaban. Ezekre a helyekre minden esetben kocsival vittek minket a tanáraink. Ha éppen nem egy másik városban volt ránk szükség, olyankor Bologna közvetlen szomszédságában, Cadrianoban dolgoztunk, az ottani kísérleti ültetvényekben. Külön pozitívumként említeném meg, hogy főnökeink is ugyanott, ugyanazt a munkát végezték

Olaszország, 2010

általában, mint mi, diákok, tehát nem csak kiosztották, és parancsolták a munkamenetet, hanem ők is aktívan részt vettek benne. Ezáltal érezhettük, hogy valóban fontos a munka, amit végzünk, és nem csak mi, de minden, a tanszéken dolgozó ember ugyanarra koncentrál. A cseresznyeszezonon kívül szinte minden nap mással foglalkoztunk, sok mindenbe betekintést nyerhettem, azt hiszem, bátran elmondhatom, hogy nagyon sokat segített a tanulmányaimnak ez az időszak. A munkatársak közvetlenek voltak és segítőkészek, szerencsére mindenkiel megtaláltuk a közös hangot. A gyakorlatok általában reggel fél 9-kor kezdődtek, ha másik városba utaztunk, akkor már reggel 7-re jöttünk értünk, és többnyire 4-fél 5-ig dolgoztunk, cseresznyeszezonban pedig volt, hogy este 7-ig is akár.

Nyelv

Véleményem szerint az olasz nyelv ismerete szinte elengedhetetlen, ha ezt a várost, ezt az egyetemet választja valaki. Nem kell jól beszélni, de hasznos, ha már megért egyes dolgokat az ember. Bár az egyetemen néhányan beszélnek angolul, mégsem ezt sorolnám a legfőbb erényeik közé. Én szerencsére jól boldogultam, a gyakorlat előtt már tudtam olaszul, de rengeteget segített ez az időszak a nyelvtudásom fejlesztésében is.

A mindennapi életben éppolyan fontos, hogy pár mondatot értsünk olaszul, így könnyebb volt szállást találni, könnyebb útbaigazítást kérni, vagy akár vásárolni, mert az utca embere – bár mindenki kifejezetten segítőkész, és próbálkozik – nem mindig tud angolul megszólalni.

Mindennapi élet

Az élet drága Olaszországban, akárhonnan is szemléljük a dolgokat. Akár az alapvető élelmiszereket nézzük, akár a szórakozást, akár a lakásbérletet vagy a rezsit. Kivételnek számítanak a ruhaneműk, amik hasonló áron vagy olcsóbban kaphatóak, mint idehaza, és a buszjegy, ami kifejezetten olcsóbb.

Sajnos szerintem az ösztöndíj nem fedezi teljesen még a kötelező kiadásokat sem, bár nagy segítséget jelent bennük.

Az étkezést, amikor Cadrianóban dolgoztunk, a helyi menzán oldhattuk meg, ahol mindössze 3 euróért fantasztikus ebédet kaptunk. Ha más városokba utaztunk, akkor nekünk kellett ebédre valót csomagolnunk, a többi étkezést pedig otthon oldottuk meg. A bevásárlást érdemes a Coop nevű üzletláncban intézni, arányaiban az a legolcsóbb Bolognában.

Olaszország, 2010

Az éjszakai élet évközben nyüzsgő, az utcán sokan vannak, remek helyeket lehet találni a belvárosban, és a város falain kívül egyaránt. Mivel sok-sok népcsoport él Bolognában, éjszakánként néha talán ijesztő lehet a környezet, de nincs ok az aggodalomra, a közbiztonság nagyon jó, az egész belváros be van kamerázva, az utcákon sűrűn találkozhatunk rendőrrel, csendőrrel vagy akár katonákkal is. Engem vagy a környezetemet a 15 hét alatt semmilyen atrocitás nem ért.

Az emberek barátságosak, segítőkészek, mosolygósak, nem ritka, amikor ok nélkül odamennek az emberhez az utcán beszélgetni. Ezekről nem kell megijedni, vagy furcsállani őket, Olaszországban ez teljesen természetes. Irigylésre méltó az életfelfogásuk.

Szabadidőnkben rengeteg mindennel el tudtuk foglalni magunkat, Bolognában mindig van valami programlehetőség. Ha viszont éppen ki akarunk mozdulni a városból, mindenképp érdemes vonatra szállni, és szétnézni kicsit akár a környéken, akár a távolabbi városokban. Szerencsére az Észak-Olaszország elég központi helyén van Bologna, könnyen átvonatozhatunk Veronába, Ferrarába, Modenába, Parmába, vagy akár Velencébe, de nincs messze a tenger sem, így ha jó idő van, egy kb. 1 órás vonatúttal máris az Adriában fürödhetünk. De a jó minőségű vonatoknak köszönhetően Róma is csupán 4 órányira van a „leglassabb” vonattal.

Mindent összevetve mindenképpen ajánlom Bolognát az Olaszországba vágyó

Erasmusosoknak, sokféle stílus, sokféle nemzet, sokféle felfogás keveredik itt, mindenki megtalálja a hozzá illőt, és az olaszokban sem fog csalódni. ☺